

Petrus – op zoek

lezen: Marcus 16:1-7 en Lucas 24:9-12

En dan wordt het Pasen. In alle vroegte – vlak na zonsopgang - gaan drie vrouwen op weg om Jezus' dode lichaam te balsemen. Onderweg spreken ze over de zware steen die voor de ingang van het graf ligt. Wat een schok wanneer ze bij het graf komen: de steen is al weggerold. 'Ook dat nog!' zullen de vrouwen – overstuur als ze waren – gezegd hebben. 'Anderen zijn ons al vóór geweest. Ze hebben aan de steen gezeten ...' Maar als ze naar binnen gaan krijgen ze de eerste Paaspreek te horen: 'Wees niet bang ... Jezus is opgewekt uit de dood!'

Een jongeman, een boodschapper van God, in witte kleren zit in het lege graf. En de engel geeft aan de vrouwen een aparte boodschap voor Petrus mee: 'Zeg tegen zijn leerlingen én tegen Petrus ...' Alleen Marcus, die zijn evangelie uit de mond van Petrus optekende, heeft deze korte notitie. Jaren later zal Simon Petrus daar nog met verwondering aan terug hebben gedacht: 'Ik hoorde er toch nog bij. Ondanks alles wat er is gebeurd tussen de Meester en mij. Hij geeft mij moed om verder te gaan. Hij noemt mij immers Petrus – Rots. Want Hij gelooft nog steeds in mij. Hij wel!'

Als de vrouwen – bevangen door angst en schrik - zijn teruggekomen van het graf waar ze de engel hebben ontmoet doen ze hun verhaal. De niet te troosten apostelen vinden het maar kletspraat en geloven hen niet. Maar er is er één die in beweging komt: Simon Petrus. Hij staat op en begint te rennen. Zo snel zijn benen hem kunnen dragen gaat hij op onderzoek uit. Naar het graf. Op zoek naar Jezus! Daar aangekomen vindt hij alleen nog de linnen doeken waarin het stoffelijk overschot van Jezus was bijgezet. Maar geen Meester. Wel verwondering. Ja, Petrus is er van doordrongen dat hier een wonder moet zijn gebeurd!

Petrus – op zoek naar Jezus. Zoeken doe je uit liefde. Zoeken doe je omdat je van iemand houdt. Zoeken doe je omdat je je verbonden weet met die ander. Maar in het lege graf zal Petrus zijn Heer en Meester niet vinden. Waar dan wel? In Galilea! Dus

daar waar het allemaal begonnen is. Daar waar Petrus gewoonlijk woont en werkt. De engel in het lege graf wijst Petrus en ons de weg: 'Zoek de opgestane Meester in het gewone leven van elke dag. Blijf Hem dáár volgen. Blijf dáár in Hem geloven. Blijf dáár van Hem getuigen. Dan zul je Hem ook dáár ontmoeten, dan zul je Hem ook dáár zien!'

Maar er is nog een wonder. Pasen laat zien dat de geslagen, gedode en weer opgestane Herder zijn verstrooide en ontredderde schapen niet aan hun lot heeft overgelaten. Hij gaat weer op zoek naar hén. En de eerste waar zijn aandacht naar uit gaat is ... Simon Petrus. Wie had dat kunnen denken?

Een paar dagen later: in het Noorden van het land, bij de zee van Tiberias, is het Petrus die niet weet hoe gauw hij bij Jezus moet komen. Tijdens de maaltijd vraagt Jezus aan deze Simon Petrus, zoon van Johannes: 'Heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?' Niet één keer. Tot drie keer toe. Snikkend: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd?' (Johannes 21:15-17)

Als je Jezus laat vallen, laat Hij jou nog niet vallen. Jezus zoekt je telkens weer op.

Dat is echte liefde! Maar je zult wel opnieuw moeten belijden dat je van Hem houdt. Drie keer verloochening. Drie keer: 'Heb je Mij lief?' De eerste keer zeg je spontaan: 'Ja, Heer.' De tweede keer wordt al een stuk moeilijker: 'Hoe bedoelt U, ja, ik hou van U, Here.' Maar dan die derde keer. 't Is of je aan jezelf gaat twijfelen: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd?'

Simon, de zoon van Johannes: een mens als u en jij en ik. Hij wordt door Jezus geroepen om te volgen. Hij belijdt spontaan en zonder enige reserve zijn rotsvast geloof. Hij verloochent zijn Meester waar Hij bij staat. En toch ... toch is er – van beide kanten – die gepassioneerde liefde die uiteindelijk alles overwint. Het lijkt achteraf gezien allemaal zo gemakkelijk. Maar voor Simon Petrus is leerling-zijn beslist niet gemakkelijk geweest. Met vallen en opstaan heeft hij het moeten leren. Met belijden en verloochenen. Maar ook voor hem is er vergeving en verzoening. Ook voor hem is er – na Pasen – een nieuw begin mogelijk!